

Na atraktívny post moderátorky Novín večerného spravodajstva TV JOJ prešla Lucia Barmošová zo stoličky moderátorky Ranných novín. Ako jedna z mála moderátoriek spravodajskej relácie má za sebou viacročnú redaktorskú prax v tlačovej agentúre aj v rozhlase. Prácu v televízii berie ako výzvu, ale popri tom si uvedomuje, že na obrazovke nebude večne.

Závisť kolegov som nikdy nepocítila

Zuzana Hlavačková
zhlavackova@pravda.sk

Vo svetových televíziách, ako je napríklad CNN alebo Euronews, moderujú spravodajstvo ľudia, ktorí dosiahli určitú vekovú hranicu, prekročili aspoň tridsiatku a majú za sebou viac skúseností. Naše slovenské televízne spravodajstvo je postavené skôr na mladších tvárach. Podľa prieskumov však vraj mladé moderátorky spravodajstva pôsobia nedôveryhodne. Nestretávate sa s týmto názorom?

Ako viem, aj na Slovensku moderujú večerné spravodajstvo prevažne ženy nad tridsať rokov. Nemyslím si však, že dôveryhodnosť moderátora spočíva v jeho veku. Úprimne, ja ako diváčka viac verím človeku, ktorý má za sebou niekoľkoročné skúsenosti v médiách. Stojí za ním prax

redaktora, orientuje sa v diani doma aj vo svete, začínal úplne od začiatku a neposadil sa hneď na moderátorskú stoličku. Mimochodom, to je aj prípad moderátorov, ktorých ste spomínali. **Vyštudovali ste žurnalistiku, kde sa prednášajú aj základy moderovania. Myslíte si, že by sa vám podarilo v televízii presadiť aj bez vysokej školy?**

V televízii pracujú aj ľudia bez skončenej vysokej školy, nie je to meradlo. Kritériom novinárskej práce v súčasnosti nie je vyštudovaná žurnalistika. Redaktori a moderátori v médiách by však mali mať aspoň žurnalistické minimum s dobrými jazykovými a štylistickými znalosťami, za tým si stojím.

Pozícia moderátorky vyzerá možno pre ľudí mimo médií ako dosiahnutie vrcholu v kariére. Vy ste sa však rozhodli študovať ďalej. Nedávno ste na katedre

žurnalistiky obhájili doktorát. Čo vás k tomu viedlo?

Popri spravodajstve ma veľmi zaujíma aj mediálny výskum a digitalizácia televízneho vysielania. Z tejto oblasti som si urobila doktorát. Chcela by som sa tomu aj naďalej venovať. Zároveň viem, že na obrazovke nebudem večne, mediálne vody sú nestále, nikto nie je nenahraditeľný. Moja priorita nie je byť celý život na obrazovke. Viem si predstaviť aj iné oblasti, v ktorých by som mohla pôsobiť. **Moderovanie vyzerá na prvý pohľad ako nenáročné povolanie. Mnohí si myslia, že stačí dobre vyzeráť a mať príjemný hlas. Ako však vyzerá deň moderátorky večerného spravodajstva, keď má službu?**

Áno, vyzerá to na pohľad jednoducho, ale nie je to tak. Hneď popoludní máme porady, kde sa s kolegami a vedúcim vydania dohodneme bližšie, čo budeme

► v Novinách vysielat'. Priebežne už sledujeme čo sa deje v domácom aj večernom spravodajstve z tlače, rozhlasu, agentúr. Na porade preberáme, čomu sa v ten deň budeme venovať, kde všade máme a plánujeme vyslať televízne štáby. Na základe toho potom monitorujem agentúrne správy a internetové stránky našich a českých denníkov.

Podľa tohto to vyzerá, že musíte s redaktormi do veľkej miery spolupracovať.

Súhlasím, naša spolupráca je veľmi intenzívna. Spravodajstvo je nevyspytateľné, pružné. Stáva sa, že redaktor nestihne pripraviť podklady k reportáži, potom si ja ako moderátorka zistujem informácie – od neho telefonicky a následne z iných zdrojov. Musíme sa spolu dohodnúť na znení textu, ktorý poviem ja – to by malo poskytovať základné informácie, pritiahnúť pozornosť divákov, a na znení, ktoré má v reportáži redaktor. Treba si dať pozor na to, aby sme sa neopakovali. Zhlásenia si píšem „do vlastných úst“, teda tak, aby mi sedeli. **Takže možno povedať, že čo večer čítate, si aj sama napíšete?**

Áno. Texty si pripravím štylisticky aj gramaticky tak, ako potrebujem. Ale

to hovorím za seba, tak to robím ja. Skreslený je aj názor, že všetko máme na čítačke. Nie je to pravda, sme nútení často improvizovať, reagovať na situácie napríklad pri živých vstupoch.

Za to, čo si napíšete do zhlásenia k reportáži, ste aj sama zodpovedná?

Všetky príspevky prechádzajú rukami vedúceho vydania, ja som však tá, čo ide s kožou na trh. Musím a chcem dať divákovi pravdivú a presnú informáciu, nemalo by dôjsť k chybám, hoci aj my sme len ľudia. Platí, že všetko si treba overovať, názvy každej neznámej obce, ľudí, správne gramatické tvary a pod.

Stal sa vám niekedy pri moderovaní už nejaký „trapas“?

V čase, keď som moderovala Ranné noviny, rozosmiala ma jedna zábavná reportáž z nakrúcania relácie Riskuj. Na moje šťastie som v tej chvíli odovzdávala slovo kolegovi Jurajovi Hajdinovi, takže som už nebola v obraze. No rozosmiala som aj jeho a on so smiechom rozprával divákovi, aké ich čaká počasie.

Je ťažké robiť priamy vstup s redaktorom v teréne?

Všetko závisí od dohovoru s redaktorom. Dohodnutá musí byť aj predpokladaná dĺžka príspevku. Diváci to síce nevidia, ale počas Novín sa ráta čas. Musíme vedieť, koľko môžeme hovoriť, tak je to aj pri živých vstupoch a moderátor musí operatívne reagovať. Popri tom všetkom by z nás mala vyžarovať pohoda a pokoj, divák nesmie spozorovať, že pracujeme v strese.

Ako možno takýto stres odstrániť. Dá sa mu vôbec vyhnúť?

Všetko chce určitý čas. Stres ustupuje rokmi. Mám za sebou prax redaktorky v tlačovej agentúre aj v rozhlase, chodievala som do terénu, pripravovala reportáže. Moderovanie je pre mňa o zodpovednosti voči divákovi. Veľa som sa naučila v Ranných novinách, kde som celú hodinu moderovala sama.

Moderátor musí mať príjemný hlas a dobrý rečový prejav. Dá sa to naučiť?

Čo sa týka rečového prejavu, máme k dispozícii vynikajúcu jazykovú pedagogičku pani Evu Žilinekovú. Na vysokej škole som mala výbornú učiteľku slovenčiny a štylistiky pani Oľgu Škvareninovou, ktorej vďačím za svoje znalosti. Vzdelávam sa ďalej, vždy mám po ruke „slovenčinárske“ knihy. Dokonca nové pravidlá aj slovníky zvyknem dostávať ako darčeky k sviatkom, moji blízki vedia, že ma tým potešia. **Diváci veľmi radi hodnotia moderátorov v rôznych anketách. Ako ich beriete?**

Diváci hodnotia podľa sympatií. A neviem posúdiť, nakoľko sú tieto ankety reprezentatívne. Netrúfam si tvrdiť, že človek, ktorý reálne vyhrá hlasovanie, je aj skutočne najobľúbenejším. Samozrejme, ocenenie poteší, veľmi som rada, že tento rok v ankete OTO získala cenu kolegyňa, športová moderátorka a zároveň moja kamarátka Lenka Hriadeľová.

Máte za sebou prax redaktorky spravodajstva, robili ste rozhovory so známymi ľuďmi, politikmi. Ako sa cítite teraz, keď ste vy sama na druhej strane a odpovedáte na otázky novinárov?

Ako redaktorka som sa venovala domácej a zahraničnej politike, takže to neboli rozhovory o súkromí. Nevieť som porovnať.

Zvažovali ste pri výbere povolania a štúdia aj iné možnosti, ako pôsobenie v mediálnej oblasti?

Keď som bola malá, hrala som sa na lekárku, učiteľku či na predavačku. Novinárstvo ma chytilo za srdce na strednej škole, keď som začala prispievať do školského časopisu a neskôr som sa stala jeho šéfredaktorkou.

Hovorí sa, že v televízii panuje tvrdá konkurencia a medzi kolegami sa nepestujú veľké priateľstvá. Naozaj to tak funguje alebo sa dajú nájsť kamarátstva aj medzi ľuďmi z obrazovky? Pociťili ste už na vlastnej koži napríklad, že kolegovia vám závidia úspech?

Áno, hovorí sa to, ale kamarátske vzťahy v televízii existujú. S kolegyňami kamarátkami napríklad chodíme na brušné tance. Myslím si, že sme dobrý kolektív, vieme sa spolu výborne porozprávať, zasmiať sa. Závisť či dokonca nenávisť som na vlastnej koži nepociťila, ak ich niekto z kolegov ku mne cíti, potom to dobre skrýva.

V súčasnosti nie je veľmi zvykom vydávať sa hneď po skončení vysokej školy v čase nástupu do televízie. Čo vás k tomuto kroku viedlo?

S Paľkom sme boli spolužiaci zo strednej školy. Náš kamarátsky vzťah prerástol v lásku, ktorú sme spečatili svadbou. Sme spolu už sedem rokov. Nevieť si predstaviť svoj život bez neho. Jeden druhému sme navzájom veľkou oporou.

Ako berie váš manžel, že má vedľa seba mediálne známu ženu? Neohrozil váš nástup do televízie vaše manželstvo? Predsa sa len hovorí, že svet televízie vzťahom veľmi nepraje, ak ten druhý nepracuje takisto v médiách. Istý čas ste pre jeho pôsobenie v zahraničí

boli nútení žiť aj oddelene. Ako ste to zvládli?

Manžel moju prácu vníma úplne normálne. Vie, že stále som tá jeho Lucia, rovnaká, stojaca nohami pevne na zemi. Netvrdila by som, že vzťahy v médiách nefungujú, dnes je vo všeobecnosti veľa rozvodov. Možno preto sa zdá, že to škripe iba v tom našom malom slovenskom šoubiznise, lebo sa o tom dočítame v novinách a časopisoch. Nikto nemá recept na dokonalý vzťah a ani sa nedá predpovedať, či ten-ktorý vzťah vydrží. Keď Paľko hrával za futbalový klub v Litve, boli sme odlúčení najviac týždeň, vždy, keď som mala čas, letela som za ním. Zvládali sme to dobre, hoci to nebolo jednoduché.

Na obrazovke sa objavuje aj vaša sestra Kveta Horváthová. Sú na vás rodičia pyšní, že ste známe a úspešné?

Rodičia sú na nás hrdí, najmä na to, že sme sa dostali tam, kde sme, poctivou prácou.

Sestra je takisto moderátorka. Nežiarlite niekedy na seba navzájom, na to, že obe pracujete v mediálnej oblasti?

Nežiarlili sme na seba nikdy. Navzájom sa podporujeme. Kvetka sa tešila, keď som začala pracovať v televízii. V čase rozhodovania, či vyskúšať konkurz na Ranné noviny, to bola ona, kto mi radil, aby som na konkurz išla.

Sestra sa pred pár týždňami stala mamičkou malej Paulínky. Nechystáte sa ju nasledovať?

Zatiaľ v tomto smere

vyplňa môj život narodenie Paulínky. O vlastných deťoch v súčasnosti neuvažujem.

Moderovanie je do určitej miery stres. Ako relaxujete?

Zbožňujem hory, dokonca viac ako more. Moja láska sú Tatry, radi tam chodievame lyžovať, ale aj mimo zimy sme v našich veľhorách často. Relaxujem prechádzkami v prírode, občas si s mužom zahráme stolný tenis. Ako som už spomínala, záľubou sú pre mňa brušné tance.

Ako vyzerá vaša domácnosť? Stihate bežné domáce povinnosti? Viete napríklad variť?

Som ako každá iná žena. Medzi moje povinnosti patrí aj domácnosť a všetko, čo k nej patrí. Mám doma chlapa, ktorému treba variť, no musím sa priznať, že taká dobrá kuchárka, ako je moja mama aj svokra, ani zďaleka nie som. Občas varievam so slúchadlom pri uchu, keď potrebujem radu, ako ďalej

Na obrazovke musíte mať vždy seriózne imidž, kostýmy, decentný účes. Aký štýl obliekania uprednostňujete v súkromí? Kde a aké veci najradšej nakupujete?

Uprednostňujem elegantné aj športové oblečenie. Veľmi rada som nakupovala v litovskom Vilniuse, priniesla som si odtiaľ rôzne pekné kúsky, mnohé skutočne jedinečné. Extravagantné oblečenie v mojom šatníku však určite nenájdete. Čo sa týka značky, na tú si nepotrpím.

Moderátorka by mala vyzeráť na obrazovke dobre, ako sa vy o seba staráte? Dávate si napríklad pozor na líniu? Nakupuješ veľa kozmetiky?

Starám sa o seba rovnako, ako keď som pracovala v TASR alebo v rádiách, čiže, keď som ešte na obrazovke nebola. Nedržím diéty, nepoužívam žiadnu špeciálnu kozmetiku a stále si hovorím, že by som mohla pravidelne cvičiť, no nedarí sa mi to. (smiech)

Ako sa vyberá kostým na moderovanie, účes, mejkap, môžete do výberu zasahovať?

Čo sa týka kostýmov na moderovanie, do ničoho nás nenútiť, farby a strihy vyberáme spoločne s kostymérkami, rozhodnutie je na moderátoroch. Osobne som za decentnosť, výstrihy do spravodajstva podľa mňa nepatria. Naše maskérky sú profesionálky, vedia, čo a ako majú robiť, môžeme sa na ne spoľahnúť.

Lucia Barmošová (26)

S novinárčinou sa po prvý raz stretla na strednej škole, kde pracovala ako šéfredaktorka školského časopisu. Prax novinárky začala ako redaktorka internetových novín. Už počas štúdia na Katedre žurnalistiky FF UK v Bratislave začala pracovať ako redaktorka zahraničného oddelenia v TASR, neskôr pôsobila ako redaktorka a hlásateľka rozhlasového spravodajstva. Od augusta 2005 moderuje televízne spravodajstvo. V TV JOJ začala moderovať Ranné noviny a promo reláciu Joj, to musíte vidieť. V súčasnosti je moderátorkou hlavnej spravodajskej relácie TV JOJ - Noviny.